

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 20. SZÁM 2009. MÁJUS 28.

260 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT

www.aszabadsag.hu

**NE TŰRJÜK
AZ ELNYOMÁST!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A GYERMEK NEM SZÁMÍT

Megszünteti ősztől iskolabusz-szolgáltatást a Vasi Volán Zrt., mert buszaikat nem tudják az újabb előírásoknak megfelelően gyermeküléssel és biztonsági övvel felszerelni – közölte a társaság vezérigazgatója. Ez ugyan csak Vas megyére vonatkozik, de mint tudjuk, nálunk a rossz példa ragadós. Helyes, hogy a gyereket védjük! Nagyon helyes, legyen a buszon biztonsági öv! Igaz, hogy amikor én gyerek voltam, nem volt biztonsági öv, gyerekváltoztatban meg pláne nem, és nem emlékszem, hogy a Fazekasban töltött tizenkét évem alatt valaha is baleset lett volna emiatt. Persze, akkor más idők voltak, példának okáért ott voltak a tanárok, akik ügyeltek a kölyökre, meg ott volt a buszsofőr, aki, ha rászólt a gyerekre, hogy maradj nyugton, az nyugton maradt.

Na, de az volt a „diktatúra”. Ma már „demokrácia” van, nem kell tanár, és a buszsofőr sem tekintély már. A biztonsági öv kiváló ötlet, helyes, hogy rendelet születik róla, csak éppen pénz nincs hozzá. Ilyenkor jön a magyar megoldás. Ha nincs pénz, akkor megszüntetjük a gyermekeket szállító járatokat. Utazzon a gyerek a felnőtt buszon, nem baj, hogy ott eleve nincs biztonsági öv, hogy tanulja a gyerek az életet. Nagyon helyes! A törvény be van tartva, a gyermek meg nem számít.

MESTERSÉGES DUGÓ – TERMÉSZETES HÜLYESÉG

Az SZDSZ előállt legújabb ötletével. A nyári időszakban a főváros néhány forgalmas útján hozzunk létre mesterséges akadályokat, azaz dugókat, s a pesti autós majd így át fog szokni a tömegközlekedésre. Eddig a libe-

rális ötlet. Remek. Legalább olyan remek, mint a ferencvárosi választásokon bedobott liberális javaslat: legyen a postahivatalokban gyereksarok, ahol a gyerek tombolhat, amíg a mama sorban áll. Hogy esetleg dolgozhatna a posta jobban? Hogy nem kéne bezárni a postahivatalokat? Ugyan már, az cécós!

Most meg a mesterséges dugó! Érted te ezt? Ennyire rossz a helyzet a fővárosi közgyűlés szellemi színvonalával? Gyanítom, hogy másról van szó. Máris fel kell állítani egy hatástanulmányt végző bizottságot, amely majd megbíz egy céget. Ha döntenek, kell találni egy másik céget, amely megépíti a mesterséges akadályokat. Ez mind pénz, nem a liberálisok magánpénze, hanem önkormányzati pénz. A köz pénze, amely szépen átszivárog a liberális zsebekbe. A többiek meg csak mondják a magukét! Nem számít! Mi vagyunk hatalmon, mindent szabad! Tisztelt liberális urak! Üzenem: nem soká lesznek már hatalmon.

KÉTMILLIÓ

Apropó, liberálisok! Kiszámolták liberálisoknál, hogy két millióan vannak. Szépen, finoman, kirekesztés nélkül körbeírják, hogy kikre gondolnak. Zsidókra, cigányokra, melegekre. Így, egyszerűen. Az SZDSZ-reklámfilm szerint ennyien vannak azok, akiknek „kétségbe vonják magyarságát, szabadságát, jogegyenlőségét”. Nem tudom, hogy így hárman hányan vannak, és azt sem, hogy az egyes csoportok külön-külön hányan vannak. Ilyet kérdezni, kimutatni nálunk halálos bűn. Kivéve a liberálisokat, ők azt mondanak magukról, amit akarnak, és a média már hozza is. Azt sem tudom, hogy ki vonja kétségbe ezeknek az embereknek a magyarságát, szabad-

ságát, jogegyenlőségét. Szerintem az emberek pont azért háborognak, mert mintha minden fordítva lenne. Egyetlen antiszemita törvény sincs, a média kiszűri a zsidókat sértő megnyilatkozásokat, mégis liberális körökben azt az érzést keltik, mintha 1944-ben lennének. Nem vagyunk. A cigányság nem, hogy kevesebb joggal rendelkezik, hanem éppen ellenkezőleg. A rendőrség nem mer hozzányúlni az olyan ügyekhez, amelynek van cigányvonzata. Szerintem meleg honfitársaink előmenetelét sem akadályozza az a tény, hogy minek vallják magukat. Sőt, néha úgy tűnik, hogy még segíti is. A liberálisok tönkretették Magyarországot. Az SZDSZ mindvégig ott állt a szocialista-liberális kormányok mögött, amelyek eladták az országot, s a korrupció központjává tették. Ez az, amit a magyar nép nem fog megbocsátani nekik.

HAZUDNAK A SZOCIALISTA PLAKÁTOK

Az EP-választásokra a szocik rengeteg plakáttal készültek. Az alapötlet: hazudni. Az MSZP plakátjai azt hirdetik, hogy ők a baloldal. Hazudnak! Az a párt, amely eladja az országot, tönkreteszi a közérkölcset és a közrendet, a dolgozókon hajtja be a válság leküzdésének árát, nem lehet baloldali. A baloldali a Munkáspárt. Az egyik plakáton ismeretlen fiatal lány közli velünk, hogy ő nem szavaz a jobboldalra, mert az együttműködik a szélsőjobboldallal. Nyilván a Fideszre gondolnak. Nem tisztem Orbán urat védeni, de ez is hazugság. A Jobbik erősödése nem a Fidesz érdeke, hanem az MSZP-é. Ugyanis a Jobbik a Fidesztől vesz el szavazatot, és mumusként a szocik táborát erősíti. Egy másik plakáton okos kinézetű úriember elmondja, hogy ő sem szavaz a jobboldalra, mert annak nincs programja. Hazudik! A Fidesznek van programja. Olyannyira van, hogy számos elemét tőlünk szedték. A Munkáspárt ugyanis már akkor a multik és a nagytőke ellen volt, amikor a Fidesz még liberális volt. Választás ide, választás oda, most nem hazugságokra van szükség, hanem őszinte szóra, becsületes munkára, tisztességes cselekvésre. Ez az, ami az MSZP-ben ma hiánycikk.

THÜRMER GYULA

TISZTESSÉGES ÉLETRE TANÍTOTTAK

BESZÉLGETÉS MÉSZÁROS GYÖRGGYEL,
A BUDAPESTI 1. SZ. RÉGIÓ ELNÖKÉVEL, KB-MEGBÍZOTTAL

Mészáros György igaz kommunista-ként él évtizedek óta. Sok fiatal az általa vezetett pártszervezetből indult útjára, így Göntzöl Gábor, a sikeres piliscsabai pártvezető is. Nem feledkezik meg az idősebb párttagokról sem: nemrégiben családi körülmények között ünnepelték meg Komoróczy Sándor 80. születésnapját.

Rendszeresen tart ügyeletet a kerületi pártirodában. Ennek egyik falán nemzeti értékeink – Himnusz, Szózat, Aradi vértanúk fényképei – függenek. A másik falon, teljes harmóniában, a munkásmozgalom emlékei és jelene. Rend van és jó hangulat. Idős és fiatal szívesen fordul itt meg.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Hát nem családi indíttatásból. Kulákgyerek voltam. 1952 őszén közölték a fuvarosokkal, hogy egy új céget hoznak létre. Fel kellett ajánlani a fogatokat. Apám sokat dolgozott, de a kapott pénz egy heti élelemre sem volt elég. Ma feketemunkának hívják, amit végzett. Ugyanabban az évben volt egy felvonulás, amin részt vett a bátyám. Vele tartottam. Régi puskákkal vonultunk fel, akkor 12 esztendőm múltam. Ritkaság, de fiatal korom ellenére felvettek az MHSZ-be. Így kezdődött minden...

– *Ipari tanuló lettél...*

– 1953-ban Pestre kerültem. Lakatosnak vettek fel, és le is vizsgáztam. Iszonyú nagy szegénység után – az egérral kergettük egymást gyakran – cipőt, ruhát, ellátást kaptam, tanulhattam, színházba, moziba, fodrászhoz vittek bennünket. Tiszteleges emberi életre tanítottak. Itt ismertem meg az operát is. Szinte minden hónapra jutott egy Hamlet vagy Carmen színvonalú előadás. 1955. július 23-án szabadultam fel.

– *A szocializmus kezdeti időszakában elkövetett hibákat kijavították.*

– Minden éremnek két oldala van. A család megsínylette a változást, de az én sorsom mégis jobbra fordult. Anyám arra kért, hogy menjek haza, de nem fogadtak be a szülőhelyemen, mert pesti gyerekek tartottak. Nem éreztem jól magam. 1956-ban kiléptem az Aprítógépgyárból, és visszajöttem Pestre dolgozni. Otthon nem tud-

GÖNTZÖL GÁBOR
ÉS MÉSZÁROS GYÖRGGY

Mészáros György

1939. július 25-én született Budapesten, fuvaros családban. Szülei a világválság miatt menekültek a fővárosba, mert itt találtak munkát. 1943-ban visszaköltöztek Jászberénybe. Gyermekkorának meghatározó élménye a világháború, bár alig volt néhány éves, a német katonák jelenléte, a félelem beleivódott tudatába.

A jászberényi Tanítóképző Gyakorló Iskolájába járt, majd a református iskolában folytatta tanulmányait. 1953-tól pesten volt ipari tanuló, később marxista egyetemet és szakosítót is végzett. Pályafutása során hosszú éveket töltött el a büntetés-végrehajtásban. 1988 óta nyugdíjas. Boldog apa és nagypapa.

tuk, hogy mi zajlik a fővárosban. A nagykorúton találkoztam a tömeggel. Láttam, amint letépi a rendőr sapkarózsáját, és megtapossák. Kitépték a címet a nemzeti lobogóból. Három napig élelem nélkül ülünk a lakásban, végül kaptam egy kétkilós kenyert az utca sarkán. Egy tejszállító kocsival hazamentem Jászberénybe, de nem mertem az utcán mutatkozni, mert Pestről jöttem, és féltem a karhatalmistáktól. Most mégis bolsevik vagyok!

Az ellenforradalmárok elfoglalták a gyárakat, elégették az iratokat, mindent szétszórtak. Sokat gondolkoztam a helyzeten, kerestem az igazságot az óriási zűrzavarban. 1957-ben a jászberényi Ifjú Gárda alapítójaként tettem hitet a szocializmus mellett. A Vasipari Vállalatnál lettem KISZ-tag.

– *Hogyan kerültél a büntetés-végrehajtáshoz?*

– Valahogy nem tetszett a civil élet. Katonáság után a rendőrséghez akartam menni, végül 1964-ben a BV-hez kerültem. 1988. április 1-ig dolgoztam ezen a területen. Az évek során párttag lettem, és elvégeztem a marxista egyetemet. Később, nyugdíj mellett egy ideig művezetőként dolgoztam az IKV-nál.

– *Miket szeretsz olvasni?*

– A klasszikus irodalmat szeretem. Solohovot, tőle egyik kedvencem a Csendes Don, Stendhált, Tolsztojt. Elég nagy könyvtáram van, fontos számomra.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– 10 éve III. kerületi pártvezető vagyok. Az időm nagy részében ennek a feladatnak igyekszem eleget tenni. Ápolom a kapcsolatokat a helyi civil szervezetekkel. Szeretem az operát, a filmeket, sokat kerétkedem, és van három kutyám. Mikor lehet, együtt vagyok a családommal. ■

Kampány Budapesten

A múlt csütörtök budapesti kampánynap volt. Kajli Béla budapesti elnök és Fogarasi Zsuzsanna alelnök vezetésével egész napos rendezvénysorozatot szerveztek Budapesten. Reggel Újbuda, majd Pesterzsébet, végül Zugló és Csepel következett. Meleg volt, mégis jöttek az emberek, és hallgatták Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét. Kerületi aktivistáink osztogatták a párt választási anyagait, és fogyott a Balszemmél kötet is. Sikerült a helyi televíziók érdeklődését is felkelteni. Jó nap volt!

KAPITALIZMUS. RÉMÁLOM

Ezzel a válsággal legborzalmasabb rémálmaink váltak valóra – jelentette ki a Munkáspárt szerdai, budapesti kampányrendezvényén Karacs Lajosné elnökségi tag, a párt gazdaságpolitikusa.

Kiemelve, hogy sosem támogatták a neoliberális gazdaságpolitikát, kijelentette: a hazai vállalkozások fejlesztését lényeges feladatnak tekintik, és fellépnek azért, hogy államosítsák vissza a korábban privatizált közüzemi vállalatokat. „Csak akkor lesz változás, ha más lesz a politika, ha olyan politika lesz, ami a többség érdekeit szolgálja” – mondta, hozzátéve: csak a Munkáspárt képes ezt megtenni.

A hazai válság három fő oka, hogy mindent eladtunk a külföldnek, Magyarország a szegények országává lett, és nincsen rend – mondta a General Electric Váci úti gyára előtt, műszakváltáskor tartott rendezvényen Thürmer Gyula pártelnök, aki

maga osztogatta a párt szórólapjait és saját, Balszemmél című könyvének harmadik füzetét az üzemkapun ki- és az azon belépőknek.

Mint mondta, meg kell törni a külföldi tőke uralmát, meg kell adóztatni ezeket a cégeket, és meg kell akadályozni, hogy kivigyék az itt szerzett jövedelmet, valamint igazságosabb jövedelem- és közteher-elosztási rendszert kell bevezetni. „Nem a szegényekről kell újabb és újabb bőrt lehúzni, hanem a gazdagokat kell megadóztatni, a külföldieket kell megadóztatni, onnan kell elvenni a pénzt, ahol van” – jelentette ki a Munkáspárt elnöke.

A RENDŐRSÉG NEM KORLÁTOZHATJA VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSI JOGUNKAT

A MUNKÁSPÁRT SAJTÓNYILATKOZATA

A Munkáspárt a sajtóhoz és az OVB-hez fordult amiatt, hogy a rendőrség jogtalan intézkedéssel zavarta meg a Tungsram gyár előtt tartott kampányrendezvényét. Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy a BRFK végül is visszakozott.

A Munkáspárt tiltakozását fejezi ki amiatt, hogy mai budapesti kampányrendezvényét, amelyet közterületen, a Tungsram gyár bejárata előtt tartott rendőrségi intézkedés zavarta meg.

A rendezvényen a párt elnöke, más vezetői és EP-jelöltjei „A Munkáspárt a magyar munkahelyek védelméért!” címmel nyíltszíni sajtótájékoztatót ismertették a párt választási programját az országos sajtóval és a műszakváltásra érkező munkásokkal. A gyűlés befejezése előtt rendőri intézkedésre került sor. Annak ellenére, hogy a rendezvény egyértelműen választási gyűlés volt, s erről

a rendőrségnek a felelős szervező nyilatkozott, szabálysértési eljárást kívánnak indítani a gyülekezési jog megsértése miatt.

A Munkáspárt a leghatározottabban tiltakozik, amiatt, hogy a rendőrség önkényesen és a választási törvényvel ellentétes módon korlátozza a párt szabad véleménynyilvánítását, alkotmányos jogát.

A Munkáspárt az eset miatt panasszal fordul az Országos Választási Bizottsághoz.

Budapest, 2009. május 20.

VÁLASZTÁSI TUDNIVALÓK: HOGYAN SZAVAZZUNK?

Lapunk megjelenésekor alig több mint egy héttel leszünk a június 7-i európai parlamenti választás előtt. Az alábbiakban a pártszervezeteink néhány választási feladatra hívjuk fel a figyelmet, illetve az alapvető szavazási tudnivalókat idézzük fel.

1. Pártszervezeteink június 29-én, pénteken 16 óráig delegálhatnak tagokat a megyei választási bizottságokba, illetve valamennyi településen a szavazatszámoló bizottságokba (egyéni választókerületi választási szervek most nem működnek).
2. Ha valaki a szavazás napján nem a lakóhelyén tartózkodik, igazolással szavazhat másutt is. Igazolást személyesen, vagy meghatalmazott útján június 5-ig lehet kérni az állandó lakhely szerinti választási iroda vezetőjétől (a jegyzőtől).
3. Kampányolni június 5-én éjfélig lehet, innentől a kampánycsend érvényes.
4. Szavazni csak személyesen lehet. A mozgásában gátolt szavazó részére mozgóurnás szavazást lehet kérni. Mozgóurnát előzetesen a helyi választási irodától, a szavazás napján a választó lakóhelye szerinti szavazatszámoló bizottságtól kell kérni
3. A szavazáskor igazolni kell a személyazonosságot és a lakcímet. Tehát szükséges a személyi igazolvány (vagy útleve), és kártya formátumú személyi igazolvány estén a lakcímkártya is.
4. A szavazólapon a Munkáspártra érvényesen szavazni a párt listája, neve fölötti körbe tollal írt X vagy + jellel lehet. Akármilyen egyéb megjelölés esetén a szavazás érvénytelenné válik!

Hogyan lehet szavazni?

1. A szavazás napja június 7., vasárnap. Szavazni reggel 6 órától este 7 óráig lehet, abban a szavazókörben, amit az értesítőn megadtak.

A Munkáspárt listája a szavazólapon a sorsolás szerint a 4. sorszám alatt lesz!

4.

MUNKÁSPÁRT
MAGYAR KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT

DR. THÜRMEYER GYULA
GILICZE ATTILA
DR. FRANKFURTER ZSUZSANNA
SZABÓ TAMÁS
BELOVITZ KÁROLY

KELL-E MARADNUNK AZ UNIÓBAN?

A június 7-i európai parlamenti (EP) választás tétje az, hogy Magyarország meg erősíti-e pozícióit az Európai Unióban, képes-e a mostani válságra olyan megoldást találni, amely a magyar gazdaság lehetőségeit használja ki, vagy továbbra is eladjuk magunkat a külföldnek – mondta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke múlt kedden, Kecskeméten. Az Európai Unióban töltött öt esztendő azt bizonyítja, hogy a magyar gazdaság fejlődési tendenciáit az EU-tagságunk nem változtatta meg, mert a magyar árucikkek ma sem mehetnek korlátlanul az Európai Unióba, a magyar vállalkozók gyakorlatilag nem hozhatnak létre vállalkozásokat a tagállamokban – mondta a Munkáspárt elnöke a város piaca előtt tartott sajtótájékoztatóján.

Az Európai Parlament az egyik olyan hely, ahol ez ellen fel kell lépni, ezért ha a választások után a Munkáspárt képviselőt küldhet Brüsszelbe, akkor határozottan fel fog lépni a magyar érdekek érvényesítéséért – tette hozzá. Thürmer Gyula hangsúlyozta: a magyar kormánynak minden létező eszközzel ki kell állnia a magyar piac védelmében. „Ha nem megy az EU normális szabályai között,

akkor nekünk is protekcionista intézkedésekhez kell folyamodni” – mondta. A Munkáspárt olyan változást szeretne, amely biztosítja a magyar vállalkozók támogatását; más adópolitikára van szükség, meg kell szüntetni a magyar

vállalkozók „üldözését”, és el kell érni, hogy a magyar piacot a magyar áru, a magyar mezőgazdasági termékek uralják. Az állami szervek dolgozóinak magyar termékeket kell fogyasztaniuk, magyar gyártmányú kocsikban utazniuk, a minisztereknek magyar öltönyt kell hordaniuk és magyar cipőben járniuk, továbbá magyar bort inniuk.

Az MTI kérdésére a Thürmer Gyula elmondta: a Munkáspárt öt évvel ezelőtt támogatta Magyarország uniós tagságát, de ma új helyzet van, ezért újra kell gondolni a létező szerződéseket. Ha lesz mód arra, hogy oly mértékben változzanak ezek a megállapodások, hogy azok Magyarország számára jók lesznek, akkor maradni kell az Európai Unióban, ha nem, akkor meg kell gondolni a kilépést az Unióból – fűzte hozzá a pártelnök.

A kecskeméti látogatás az egész napos Bács-Kiskun megyei program része volt, amelyet nagyszerűen szerveztek meg a megyei párttagok, élükön Kiss Lászlóné megyei elnökkel és Kalapos Mária KB-taggal. Kecskemét után Kiskunfélegyháza, Kiskunhalas, Bácsalmás, Baja, Kalocsa következett, és jutott idő egy kis szentesi kitérőre is. Mindenütt jelen volt a helyi média, kis gyűléseket tartottak – a munkáspárti kampány az emberek között zajlik. ■

EGÉSZSÉGÜGYET EURÓPAI HADSEREG HELYETT!

A nemzeti össztermék legalább 10 százalékát kellene az egészségügyre költeni – jelentette ki Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a múlt csütörtöki csepeli kampányrendezvényen. „Nem közös európai hadseregre kell költeni a pénzt, hanem egészségügyre, gyógyításra, megelőzésre!” mondta, annak fontosságát hangsúlyozva, hogy állami, önkormányzati kézben maradjanak az egészségügyi intézmények. „Mi nem akarunk a gazdagok Európájában élni, mi olyan Európát akarunk, ami a mienk is” – mondta, hozzátéve, az embereknek osztozniuk kell a terhekben, de a javakban is. Törvényes rendet, a külföldi cégek Magyarországon termelt profitjának megadóztatását követelte, valamint azt, hogy „ne ingatlanadót vezessenek be, hanem luxusadót”. A rendezvényre a csepeli munkáspártiak hagyományos helyén, a rendelőtér

előtti téren került sor. Sokan hallgatták a felszólalókat, és népszerű volt a Bal-szemmel kiadvány is. „Ha nem milliár-

dosok, milliomosok, akkor az Önök pártja a Munkáspárt!” – biztatta támogatásra hallgatóságát a pártelnök. ■

TISZTÁN AKARUNK LÁTNI EU-ÜGYEKBE!

Borsodban is folytatódott a kampány. Ezúttal Miskolcra, Edelénybe és Kazincbarcikára látogatott Thürmer Gyula a megyei elnök, Budai Ferenc kíséretében. A Munkáspárt elnöke az Észak-Magyarország szerkesztőségében válaszolt újságírók kérdéseire. Az EU-ügyekben szeretnénk tisztán látni – hangsúlyozta. A kormány írja fel egy lapra, hogy évente mennyit fizetünk be az EU-ba, mennyit kapunk vissza, illetve, ha kapunk valamennyit vissza, azt mire költötték. Nem kérünk többet, de ennyit elvárunk – tette hozzá. Nagy

sajtóérdeklődés volt a másik két városban is, ahol a Munkáspárt esélyeiről is faggatták a pártelnököt. Az emberek becsülik ma a Munkáspártot, tudják, hogy húsz éve ugyanazt mondjuk, és nekünk lett igazunk – emelte ki. Ugyanakkor elzárnak bennünket a médiától, nagyon kevés pénzt tudunk a választásokra költeni. A legfontosabb, hogy a baloldali választók ne féljenek se a Fidesztől, se a Jobbiktól. Ha elégük van az MSZP-ből, szavazzanak a Munkáspártra! – üzent a Munkáspárt elnöke a borsodi nézőknek. ■

Június 7-én

A magyar szerencseszám

A szavazólapon

1. Fidesz-KDNP közös lista
2. SZDSZ
3. MCF Roma Összefogás Párt
- 4. Magyar Kommunista Munkáspárt**
5. MSZP
6. Jobbik Magyarországért Mozgalom
7. Lehet Más a Politika és a Humanista Párt (LMP-HP) közös lista
8. MDF

4.

MÉG EGY HAJRÁT A KAMPÁNYBAN!

A Munkáspárt anyagilag takarékos kampányt tud folytatni. Tudtuk, mi csak magunkra számíthatunk. Pénzben, szervezésben, személyes odaadásban. Nincsenek százmilliós állami pénzeink, mint a parlamenti pártoknak. Nekünk csak az „Egynapi jövedelmet az EP-választásra!” akcióban összegyűlt egy-két millió állt rendelkezésünkre. Ennek döntő részét a kampányban használt két propaganda-anyagunk elkészítésére fordítottuk, s tapasztalhattuk, ezeket jól fogadták az emberek. Azzal, hogy listát állítottunk, több megnyilvánulási lehetőséget is ki tudtunk vívni az országos médiában. A párt elnöke a megyék többségében, és a fővárosi kerületekben is kampány-

körúton vesz részt – ez mintegy 30-40 helyet érint. Mára jelképpé vált, hogy a Munkáspárt kampányrendezvényei nem gyűléstermekben, hanem az emberek között: az utcán, piacokon, gyárkapuk előtt zajlanak. Eljutottunk sok helyi újsághoz, televízióhoz. Eljutottunk, eljutunk sok helyre, ahol volt erő és akarat, hogy ezt megszervezzük.

Mit tehetünk még ezekben a napokban? A törvény biztosította ingyenes lehetőségekhez elkészítettük a párt kampányfilmjét. Ez ott van minden megyei és fővárosi szervezetnél. Nem tudjuk megvenni az országos tévék több tízmilliós hirdetési csomagjait, de meg kell jelentetni minél több helyi tévében,

mindenütt, ahol ingyen, vagy viszonylag alacsony díjért sugározzák. Nincsenek óriásplakátjaink, de plakátozhatunk mindenütt, ahol erre lehetőség van. Ne maradjon üresen egyetlen hirdetőtábla se! Ha letépi a Munkáspárt hirdetését, hát ragaszd ki újra! Ne maradjon egyetlen röplapunk se a pártirodáknak, vagy az aktivistáknál. Add kézbe, ragaszd ki! S ami a legfontosabb: agitálj, figyelmeztess és biztass személyesen mindenkit a családban, a környezetemben, a kopogtatócédulával támogatókat, hogy június hetedikén menjenek el szavazni a Munkáspártra!

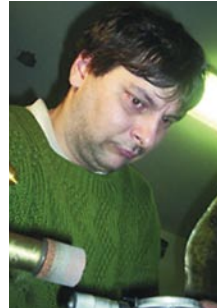
Egyszóval: még egy hajrát a kampányban! ■

MUNKÁS, HAZAFIAS LISTA!

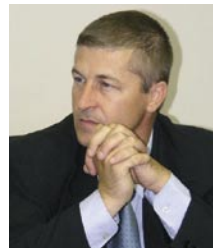
A Magyar Kommunista Munkáspárt európai parlamenti listáján nincsenek milliárdos „sztár-közgazdászok”, magukat magyar hazafinak csúfoló Habsburg-ivadékok. Nem szerepel a munkáspárti listán „dísz-kisebbségi”, „dísz-fiatal”, s nem jelölünk valakit csak azért, mert éppen kettessel kezdődik a személyi száma. Nincsenek olyanok sem a munkáspártiak közül, akik itthoni kudarcaik után Brüsszelbe menekülnének „külpolitizálni”, s az unió központjában elkényelmesedett béropolitikusokat sem jelölünk. A Munkáspárt jelöltjei a magyar valóságban élnek, dolgozók. Munkások, orvosok, vállalkozók, egyetemisták. Ismerik Magyarország gondjait, mert megélik azokat. Tudják, mi a megoldás, mit kell az unióban elérni. Brüsszelben is dolgozók, magyar hazafiak maradnak!

	Név	Szül. év	Foglalkozás	Terület
1.	Thürmer Gyula	1953	alkalmazott	Budapest
2.	Gilicze Attila	1974	postás	Budapest
3.	Frankfurter Zsuzsanna	1953	orvos	Nógrád
4.	Szabó Tamás	1987	egyetemi hallgató	Heves
5.	Belovitz Károly	1952	erdész	Győr-Moson-Sopron
6.	Váncsa Csaba	1974	munkás	Budapest
7.	Fléger Tamás	1953	munkás	Budapest
8.	Bencsik Mihály	1943	ny. művezető	Jász-Nagykun-Szolnok
9.	Fogarasi Zsuzsanna	1969	alkalmazott	Budapest
10.	Juhász Norbert	1989	tanuló	Heves
11.	Váli Zoltán	1954	ny. BM alkalmazott	BAZ
12.	Gál Ferenc	1964	biztonsági őr	Békés
13.	Gulyás János	1956	polgármester	BAZ
14.	Kovács István	1969	alkalmazott	Pest
15.	Gulyás László	1955	ny. postamester	Jász-Nagykun-Szolnok
16.	Varga Szabolcs	1985	egyetemi hallgató	Hajdú-Bihar
17.	Kovács Balázs	1987	egyetemi hallgató	Heves
18.	Kőszeginé Benedek Anna	1945	ny. alkalmazott	Budapest
19.	Dózsa Miklós	1983	adatrögzítő	Hajdú-Bihar
20.	Winkler Károly	1953	vállalkozó	Győr-Moson-Sopron
21.	Vida János	1953	fordító	Budapest
22.	Göntzöl Gábor	1972	vállalkozó	Pest

Váncsa Csaba 35 éves munkás. Ismeri a magyar valóságot, annak minden komiszságával. Az ő szájából nem pusztá szólam, hogy az élet, a munka tette kommunistává, becsületes emberré. „Borzalmas, hogy mivé vált az ország! Súlytalan, önállóságát feladó szolgálammá. Az MSZP közönséges tőkés párt. Fontosnak tartom, hogy a Munkáspárt ma forradalmibb és a szocialistáktól élesen elkülönülő irányt képvisel.”

„**Kovács István pártmunkás**” – így szerepel iwiwes adatlapján, és aki ismeri, tudja, hogy a nap szinte 24 órájában hivatásos forradalmárként él, derűsen, telve optimizmussal, ötletekkel és humorral. Negyven évesen vallja: „A kapitalizmus embertelenségét és a multik mindenhatóságát magyar vállalkozóként tapasztalhattam meg. 17 év kemény munka után tönkrementem. Jó lecke volt ahhoz, hogy teljesen magamévá tegyem a kommunista meggyőződést.”

Kőszeginé Benedek Anna 64 éves, a csepeli munkáspárti szervezet vezetője. „Az országban minden egyre rosszabb. Kivérezették az oktatást, hamarosan kivéreztek az egészségügyet is. Szabályos, körmönfont népességsökkentés zajlik. Ahelyett, hogy új munkahelyeket teremtenének, egyre nagyobb és fájdalmasabb a munkanélküliség, hiszen a legtöbb embernek már tartalékai sincsenek. Kiszolgáltatott rabszolgaként élnek egyik napról a másikra. Mivel van unokám, aggodom a jövője miatt. Vajon lesz jövője egyáltalán?”

Dózsa Miklós 26 éves debreceni adatrögzítő. „Minden lehetőséggel élni kell, ha sikert akarunk elérni. A leglányegtelenebbnek tűnő munka gyakran a legfontosabb, hiszen döntő kérdéseket befolyásolhat. Egy egyszerű beszélgetés, egy szórólapp átadása, feladatvállalás a munkáspárti rendezvényen – mind közelebb visz bennünket a dolgozó emberekhez, akikért tenni akarunk, akiket képviselünk. Biztos vagyok abban, hogy küzdelmünk meghozza gyümölcsét.”

**SZÁMONKÉRHETŐ,
VISSZAHÍVHATÓ
POLITIKUSOKAT A KÖZÉLETBE!
TÁMOGASD A MUNKÁSPÁRT
EP-LISTÁJÁT!**

AZ EURÓPAI KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTOK FELHÍVÁSA A 2009. ÉVI EP-VÁLASZTÁSOK ELŐESTÉJÉN

MUNKÁSOK, KISVÁLLALKOZÓK, IPAROSOK, KIS AGRÁRVÁLLALKOZÓK, ASSZONYOK, FIATALOK!

A 2009. évi Európai Parlamenti választások előestéjén hozzátok fordulunk. Hozzátok, munkásokhoz, kis agrárvállalkozókhöz, szakszervezeti tagokhoz, a békemozgalmak, nőmozgalmak, ifjúsági szervezetek tagjaihoz, a demokratikus jogokért, a népszabadságjogaiért, a nemzetközi szolidaritásért, az EU és a NATO-szerződések ellen küzdő mozgalmak résztvevőikhez. A mi eszménk egy olyan társadalom, amelyben az ember nem zsákmányolja ki a másik embert, amelyben nincs szegénység, nincs társadalmi igazságtalanság és imperialista háború. Mi olyan Európáért folytatjuk kampányunkat, amelyben a népek jólétben, békében élnek, megvalósulnak a szociális és demokratikus jogok. Egy olyan Európáért, amelynek nincs köze a tőke és a háború Európájához.

Ti ismertek bennünket, bízhattok bennünk. Találkoztunk a közös harcokban, a lisszaboni stratégia elleni sztrájkokban és tüntetéseken, a törvényes munkahelyekért, a közszolgáltatások privatizációja elleni megmozdulásokon, a köztulajdonban lévő, ingyenes oktatásért és egészségügyért folytatott harcokban, az imperialista háborúk, a Palesztina, Irak, Afganisztán és Jugoszlávia megszállása elleni akciókban, a bevándorlók demokratikus jogaiért és szabadságáért indított megmozdulásokon. Együtt állunk az ifjúság, a diákok, a parasztek tüntetésein. Küzdöttünk a NEM győzelméért azokon a népszavazásokon, amelyekre Írországra, Hollandiára és Franciaországra sor került.

Megmondtuk az igazságot a gazdasági válságról. A válság oka az, hogy hatalmas vagyonok halmozódtak fel kevesek kezében, akik a szegénységre, bizonytalanságra ítélt többség durva kizsákmányolásával tették erre szert. Az emberek számára az igazi megoldás a profithajsza, a kapitalizmus elutasítása, és nem a kapitalizmus ilyen vagy olyan menedzselése. Ne engedjétek, hogy veletek fizetessék ki a számlát a válságért! Nem ti vagytok

érte felelősek. Jogotokban áll mindenért küzdeni! Mai szükségleteiteket elégítsék ki a társadalmi haladással összhangban, és ne a múlthoz térjétek vissza! Ne várjátok, hogy az EU oldja meg gondjaitokat! Az EU maga a probléma része, az EU megoldásai az oligarchia érdekeit szolgálják.

Az EU a tőke választása. Az EU a monopóliumok, a tőke koncentrációja és centralizációja érdekében működik. A lisszaboni szerződés megerősítette az EU-t, mint imperialista gazdasági, politikai és katonai tömböt, amely a dolgozók, a népek ellen van. Erősödött a fegyverkezés, a tekintélyuralom, az állami elnyomás.

A „korszerűsítés”, a „versenyképesség”, a „vállalkozás”, a „rugalmasság” jegyében egyre erőteljesebben támadják a dolgozók és a szakszervezetek jogait. Aláásták a sztrájkjogot, és a szakszervezetek más jogait. Rövidebb lett a munkahét, a válságra hivatkozva csökkentették a béreket, a valóságban azonban a tőke jövedelmezőségét akarják szavatolni. A munkásokra egy jövő vár: dolgozni jogok nélkül mindhalálíg. A munkajogok terén rémisztő elképzelések vannak: növelni a munkaidőt, bevezetni a 65 órás munkahetet, fenntartani az alacsony foglalkoztatást, a munkanélküliséget, a bizonytalanságot. Támadás indult a bérek, a nyugdíjak ellen, a munkaidőt aktív és nem aktív szakaszra osztják, növekednek az árak, gyakoribbak a munkahelyi balesetek. Az oktatást, az egészségügyi rendszert, a szociális szolgáltatásokat alárendelik a nagytőkének. A kis- és közép agrárvállalkozókat feláldozzák a nagygazdák és a monopóliumok érdekeiért. Növekszik az állami elnyomás, erősödik a kommunista-ellenesség, a fajüldözés, az idegengyűlölet. A kizsákmányolás és az elnyomás növelésének első áldozatai a fiatalok, a nők és a bevándorló munkások.

Az Európai Unió az új imperialista világrend, a tőkés globalizáció pillére. Támogatja a palesztinok elleni izraeli tömegmészárlást. Aktív részt vállal a népek elleni agresszív tervekben a Földközi-tenger térségében, Afrikában, a Közel-Keleten és Latin-Amerikában. Részt vesz a fegyverkezési versenyben, a „rakétavédelmi rendszer” létrehozásában, támogatja az első nukleáris csapás doktrínájának visszaállítását. Az EU az USA és a NATO szövetségese. A militarizmus az EU szerves része lett.

Ezek a fejlemények igazolják azokat az erőket, amelyek fel lépnek a maastrichti, az amszterdami és a nizzai szerződés ellen. Azokat, akik NEM-et mondtak a schengeni és a proumi szerződésre. Tegnap sem voltunk egyedül, de ma még többen vagyunk. Három nép utasította el az „európai alkotmányt”, a lisszaboni szerződést, munkások és fiatalok ezrei, akik Európa-szerte küzdenek az EU politikája ellen. Pártjaink aktívan hozzájárultak e

küzdelemhez. Nem csüggedtünk. Életben tartottuk a reményt és a jövőt.

Az EU – kezdettől fogva folyó – politikájának következményei mára már nyilvánvalók. Ha nem vetjük el a maastrichti egyezményt, és a tőke számára biztosított négy szabadságot (a tőke, szolgáltatások, áruk és a munkaerő szabad mozgása), lehetetlen az emberek érdekeit szolgáló megoldásokat találni. A munkásoknak ma már van tapasztalatuk. Az EP-választásokon ne bízunk azokban az erőkből, amelyek népellenes, konzervatív politikát folytatnak!

A munkások jogai nem férnek össze az egységesített piaccal, a lisszaboni stratégia felgyorsításával, a Bolkenstein-direktívával, a flexicurity elvével, a közös agrárpolitikával. A demokratikus harcok hagyományok, a nép szabadságjogai teljes mértékben ellentmondásban állnak a szabadság, biztonság és jog közös területével, az elnyomó mechanizmusok erősítésével a „terrorista fenyegetésre” hivatkozva, a kommunisták üldözésével és bebörtönzésével, a náciizmus és a fasizmus rehabilitálásával, az állampolgárság nélküli személyek tarthatatlan helyzetével Lettországon, Észtországon és Szlovéniában.

Van választási lehetőség a népek számára. A népek harcával lehet megteremteni egy másik Európát, olyan Európát, amely biztosítja a népek virágzását, a társadalmi haladást, a demokratikus jogokat, a békét és a szocializmust. A népeknek ki kell használniuk az EU tevékenységében jelentkező gondokat és ellentmondásokat, amelyeket a válság még tovább élezett. A munkásokat segítheti az EU nép- és emberellenes politikája elleni népi ellenállás növekedése.

Így hatékonyabbá tehetjük napi harcunkat a szociális és demokratikus jogok védelméért és kiterjesztéséért. Közelebb vagyunk egy reális, alternatív megoldás lehetőségéhez.

HARCOLJ VELÜNK!

Mindenkinek legyen állandó és biztos munkája! Ténylegesen növekedjenek a bérek és nyugdíjak!

A népek legyenek a javak, a gazdaság stratégiai ágazatainak gazdái!

Ingyenes egészségügyi közszolgáltatást és társadalombiztosítási rendszert! Csökkentsék a nyugdíjkorhatárt, ténylegesen növeljék a nyugdíjakat! Ingyenes, nem egységesített oktatási rendszert mindenkinek!

Teljes jogokat a bevándorló munkásoknak! Támogassák a kis- és közép agrár-vállalkozókat! Biztosítsák az élelmiszer-biztonságát!

A környezet tényleges védelmét akarjuk. A környezet ne legyen a nagytőke áldozata!

Minden népnek joga van saját fejlődési útját megválasztania. Ez a jog magában foglalja az EU és NATO sokoldalú függőségi rendszeréből való kiválás jogát is, továbbá a szocialista úthoz való jogot is.

Békét akarunk, az USA-NATO támaszpontok felszámolását, a NATO feloszlását. Ellenezzük a NATO Békepartnerségi programot és az európai hadsereget. Ne vegyünk részt imperialis háborúkban és intervenciókban!

Szolidárisak vagyunk a harcoló népekkel. Követeljük a független Palesztin Állam megteremtését Kelet-Jeruzsálemmel, mint fővárossal. Igazságos megoldást akarunk Ciprus kérdésé-

ben. Síkraszállunk a szocialista Kuba védelméért, az EU közös álláspontjának megszüntetéséért.

Szavazzatok minden országban a kommunista listákra!

Gyengítsük az EU-t védő és támogató erőket! Védjük meg önmagunkat az EU-ban!

Mondjunk NEM-et a monopóliumokra és a militarizmusra!

Küzdjünk a virágzó népek, a béke, a társadalmi igazságosság és a demokratikus jogok Európájáért, a szocialista Európáért!

ATHÉN, 2009. MÁJUS

1. Belga Munkapárt
2. Bolgár Kommunista Párt
3. Bolgár Kommunisták Pártja
4. Brit Kommunista Párt
5. Dán Kommunista Párt
6. Észt Kommunista Párt
7. Görög Kommunista Párt
8. Hollandia Új Kommunista Pártja
9. Ír Kommunista Párt
10. Írország Dolgozóinak Pártja
11. Lengyel Kommunista Párt
12. Lettország Szocialista Pártja
13. Litvánia Szocialista Pártja
14. Luxemburgi Kommunista Párt
15. Magyar Kommunista Munkáspárt
16. Máltai Kommunista Párt
17. Portugál Kommunista Párt
18. Román Kommunista Párt
19. Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja
20. Svéd Kommunista Párt
21. Szlovák Kommunista Párt

A NAGY ÁTVERÉS

Ma 2009-et írunk. Bajnai Gordon a napokban bejelentette, hogy elsődleges céljai közé tartozik a kormánynek az, hogy megakadályozzák, hogy a deviza-lakáshitelek ne kerüljenek az utcára. Hát kérem, ide jutottunk, cirka 20 év után, a nagy átverés után, melyet a kapitalista urak finomkodva, a néptömegeket megtevéstve, rendszerváltásnak neveztek el.

Mert emlékezzünk vissza: mit is ígértek akkor nekünk? '89-'90-ben ígéretekkel volt tele a sajtó, a média, még a csapból is ez folyt: „szociális piacgazdaságot akarunk!”, „igazságos, demokratikus rendszert!”, „nyugati típusú jóléti államot fogunk bevezetni!”, stb., stb. Azaz köznyelvre lefordítva: Magyarok! Pár éven belül itt lesz a kánaán! Úgy fogunk élni, mint Nyugaton! Azt persze senki sem említette, hogy az ünnepektől Nyugaton a nyomor éppúgy része a társadalomnak, mint a csillogó luxus. Mivel a kapitalizmusnak ez is elengedhetetlen tartozéka, amiről ők (mármint a rendszerváltó urak) mélyen hallgattak.

Eltelt tehát 20 év, és ide jutottunk. Erre a szintre züllött le kis országunk. Hogy ilyen Bajnai Gordonok, akik a rendszerváltásnak köszönhetik hatalmas vagyonukat, evvel próbálnak udvarolni a rászédett tömegeknek, hogy azért küzdenek, hogy

a családok ne kerülhessenek az utcára! Ez a hazug, szemfényvesztő kapitalista rendszer most már az alapvető szükségleteinket sem tudja kielégíteni, és még ezt is a saját céljára használja fel, mert „ő majd megvéd”, hogy ne kerüljünk az utcára! Meddig fogják magukat hagyni az emberek átverni? Abba igen kevesen gondolnak bele, hogy mi lett volna, ha nem így alakultak volna a dolgok. Tudom, a történelemben nincsen „ha”, de mégis! Játsszunk

el a gondolattal! '89-'90-ben maradt volna a szocializmus. Megmaradtak volna, és magyar tulajdonban maradtak volna a termelő gyáraink, virágzó, világ-hírű mezőgazdaságunk! Igaz, hogy meg kellett volna pár dolgot változtatni, de maradt volna továbbra is a szocializmus. A Nyugat, miután eredménytelen maradt volna a csábítása a kelet-európai országok iránt, hatalmas gazdasági válságba keveredett volna. Hiszen ezért kellettünk nekik 20 éve, hogy nehogy válságba kerüljenek. Túltermelésük volt, és ehhez kellett az új felvevőpiac. Ehhez kellett szétverni a kelet-európai országok rendszerét, gazdaságát. Ugyanakkor csábította őket az olcsó előállítási ár, és az olcsó, jól képzett munkaerő is. Az, hogy ezen is túlnője magát a kapitalista tőke, 20 évre volt szüksége. Csak most már az a baj, hogy nincs hova terjeszkednie. Meghódította az egész világot, a globalizáció mindehütt tarolt. A tőke zsákutcába jutott.

A kelet-európai országokat, ha a szocializmust építették volna tovább, elkerülte volna a Nyugat válsága. A bevezetett gazdasági reformoknak köszönhetően meg is előztük volna őket a gazdasági versenyben, mégpedig nem is kis mértékben!

Ezek után már logikus, hogy 20 évvel ezelőtti pont a kapitalisták riogatásának az ellenkezője vált volna valóra: azaz, hogyha maradt volna a szocializmus, akkor jött volna el a kánaán!

Vagyonadó. Adod?

A „szocialista” kormány és kiszolgáló médiája hisztérikus kampányba kezdett a vagyonadó-kérdés szajkózásával. Csak egy tényezőről feledkeztek meg: az átlagemberről. Mindazok, akik még a Kádár-rendszerben két kezük munkájával, család és barátok segítségével megteremtették az otthon szeretteik számára, most reszkethetnek!

Bajnai Gordon miniszterelnök úr elhíresült mondása szerint „Azt az ingatlant el lehet adni, lehet kisebbre menni, ha nem bírja fenntartani. Ez, tudom, hogy keményen hangzik”. Ez bizony kemény, de annál még rosszabb: alattomos is! Gondolja csak végig az ál-szocialista miniszterelnök, kiknek kell elmenekülniük otthonaikból! Kik kényszerülnek áron alul eladni a tetőt a fejük felől? Az egyszerű emberek, az adót megfizetni képtelen családok.

Kik fognak jól járni? Azok, akik a szocialista kormány által törvényesen létrehozott körülmények között, bagóért felvásárolhatják ezeket az ingatlanokat. Tudjuk, kik „ők”. A szocialista vezetés rokonai, barátai, „üzletársai”. A vagyonadóval is őket támogatja, igen ravaszul kifundáltan az MSZP-s kormány.

BENYOVSZKY GÁBOR

DELIKÁT DÓRA

EGY PROLETÁRKÖLTŐRŐL, HOGY SOSE FELEDJÉK

Gyöngyagyló

*Énekelnek – és szólni sem tudok.
Úgy betemetett kavargó világom,
mint mélytengeri kagylót a homok,
de figyelj rám, ha néma is vagyok,
gyötrődve, önmagamba zárva is
elzúgom néked a tenger imáját,
s verseim izzó, gyöngyöző egében
újjáteremtve Földet és Napot,
munkám megőrzi ezt a Századot!*

A Döbrentei Kornélok, Csurka Istvánok és Csoóri Sándorok nyomasztó világában üdítő élmény a proletárköltő verseit olvasni. A rímekbe öntött tisztaság és emberiség jut annak osztályrészéül, aki Csepeli Szabó Béla köteteit veszi kézbe.

A poéta a napokban ünnepli születésének 85. évfordulóját. A dinamikus, próféta arcú és lelkű költő, akit a szocialista kormányzat József Attila-díjra tartott érdemesnek, most csendes magányában él. Ez a polgári rezsim számúzta őt, mert osztályharcos kiállása zavarja a pénzemberek vizeit. Ám Csepeli Szabó Bélát nem lehet elhallgattat-

ni. Testét meggyötörte és toloszékhez kötötte súlyos betegsége, de lelkét „a tűz nem égeté meg”. Alkot, sorra születnek versei, egyelőre íróasztala fiókjai számára. Munkái a szegények életét ábrázolják, nagy empátiával és mozgósító erővel. Sokat olvas, mert mindenre kíváncsi: olvasmányai Horatius, Vergilius, Shakespeare, Ady, József Attila, a természettudomány és a filozófia újabb eredményeiről szóló beszámolók. Alkotásai megjelentek lengyel, kazah, olasz nyelven, angol lexikonok méltatják életútját. Csak a hazai rezsim kultúrboncainak „nincs” róla véleménye. Számukra egy proletárköltő kívül áll a művelődéstörténeten, nem szalonképes a kényes és hatalmát féltő úri elit számára. A halott József Attilát előbb megfosztották kommunista identitásától, forradalmiságától, s csak ezután fogadták be. Mint a Horthy-rendszer Ady Endrét. Ám Csepeli Szabó Béla él, s élénken tiltakozna, ha nyárspolgárrá domesztikálnák. Ő mindhalálig marad annak a proletárságnak hű fia, melyből vétetett. Ez a hűség legyen mozgósító példa az utókor számára, egy olyan korban, ahol a meg-

győződés cserbenhagyása erénynek számít. Kívánjuk, hogy Csepeli Szabó Béla küzdje le betegségét, még hosszú ideig gazdagítsa a magyar proletárművészetet, és érje meg azt a világot, amikor a hálás magyar nép koszorus költővé avatja. Thürmer Gyula, pártunk elnöke meleg hangú levélben köszöntötte, sikerélményekben gazdag költői munkásságot kívánva az idős poétának.

HEGEDŰS SÁNDOR

SALAMON ERNŐ – A SZÉKELY KOMMUNISTA KÖLTŐ

(1912. MÁJUS 15. - 1943. FEBRUÁR 27.)

Az erdélyi Gyergyószentmiklóson született proletárcsaládban. Nem kímélték az erre a társadalmi osztályra jellemző betegségek sem. A kemény fizikai munkát nehezen bírta tüdeje, a kolozsvári jogi egyetemet mégsem fejezte be. Bekapcsolódott a munkásmozgalomba, sztrájkokat szervezett, agitált. Horthy Magyarországon üldözték, és számtalan alkalommal letartóztatták.

1941-ben a hírhedt ákosfalvi táborba internálták több székely munkással, forradalmárral együtt. Utána nehezen, idénymunkákból élt. 1942-ben Mihajlovka-Sztarinál volt munkaszolgálatos, ahol tüfuszban megbetegedett. 1943. februárjában lőtte agyon egy olasz fasiszta.

Napjainkra szinte teljesen kiirtották a magyar költészet kincsestárából. Mit keressen ott egy székely kommunista? „Senkinek sem jó”, mert olyan mítoszromboló az ilyesmi. Idegesíti a finnyás elitet.

„Húszéves testünk olyan fáradt a rossz ágytól s a rossz kenyértől, olyan messze estünk a fénytől.” – írja kegyetlen őszinteséggel arról a korról, amelyben a paloták lakóinak, a gyárak tulajdonosainak, a spicliknek ment jól – akárcsak napjainkban.

„A jövőt ellopták előlünk s a küszöbön állnak és várnak nagyszállítói a halálnak...”

Szerelmi lírája is elfelejtődött, mint egy nem szívesen látott felkiáltójel. Jobb nem emlékezni a költőre, a kellemetlen lírikusra, aki elgondolkoztatná a Wass Al-

berten nevelkedett fiatalokat. Hogy is van ez? Talán a mérlegnek az a serpenyője nehezebb, amelyre Dózsa Györgyöt, Gábor Áront, Kőrösi Csoma Sándort, Bethlen Gábort, Salamon Ernőt, Gaál Gábort helyezte a parázsló történelmi emlékezet, s nem az a másik, az utóbbi években kikerőszakolt, giccses, néha már unalmasan komikus?

Gyergyószentmiklóson gimnázium és szobor őrzi emlékét ma is. Az ott végzetek büszkén csatlakoznak a Salamon Ernő Véndiák Szövetséghez. A diákokat nem zavarja a csángó-magyarok szívének is kedves baloldali költő szobra.

„Biztos kívágnak, lebukom forogva, de aki megöl, nagyon is vigyázzon, rádőlök én és úgy hal tiporodva.”

(Példa a hangszerfáról)

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ ADÓSSÁGCSAPDA

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. május 27-én bejelentették, hogy Magyarország és a Nemzetközi Valutaalap továbbra is fenntartja pénzügyi együttműködését, jóllehet az IMF egyelőre nem folyósítja a legutóbbi egyéves készenléti hitel utolsó részletét, mert hazánk nem teljesítette a vállalt feltételeket. Magyarul ez azt jelentette, hogy a tőkés pénzügyi szervezetek nyíltan belgazdasági, sőt belpolitikai engedmények kieroszakolására kezdték használni Magyarország és a tőkés pénzügyi szervezetek kapcsolatát.

A CSAPDA ELŐKÉSZÍTÉSE

Az 1970-es években megnőtt a kőolaj ára. A kőolajat termelő országok és az energetikai cégek jelentős nyereségre tettek szert. Ezek a pénzek – némi leegyszerűsítéssel – a nyugat-európai bankokban kötöttek ki. A tőke természete az, hogy odamegy, ahol több a haszon. A bankok eleinte jó kamatot jelentettek. A nyugat-európai bankokban elhelyezett pénzek számára azonban idővel olyan beruházási lehetőségeket kerestek, ahol a haszon több mint az egyszerű banki kamat.

Kelet-Európának viszont szüksége volt pénzre. Ennek egyik oka az volt, hogy a Szovjetunió ekkoriban több területen már nem tudta a szocialista országok igényeit kielégíteni, noha az együttműködés mechanizmusa működött. A szocialista országok korszerűbb technikát igényeltek, amelyek beépítésével a saját termékeik nyugaton is eladhatóbbá válnak, vagy kölcsönt, amelyből nyugatról meg tudják vásárolni a szükséges technikát. A másik ok az volt, hogy a szocialista világ nagy szociális, lakásépítési, jóléti programjai pénzbe kerültek, és ehhez rövidtávú forrásokra is szükség volt.

A nyugati tőkés körök ezeket a körülményeket használták ki: adjunk a szocialis-

ta országnak kölcsönt, hiszen jobb befektetés most nem kínálkozik, és majd amikor eljön az idő, behajtuk rajtuk! Ez vált a nyugati politika fő eszközévé. Az egészet helyezük az enyhülés körülményei közé, mondjuk, hogy ez a békés egymás mellett élés, és nyert ügyünk van. Ez volt az adósságcsapda kezdete. A kérdés az volt, hogy a szocialista országok vállalják-e. A többség nem vállalta. A szocialista országok többségének vezetése úgy látta, hogy kevesebb kockázattal jár visszafogni és korlátozni a belső fogyasztást, mintsem vállalni a nyugati adósságokat, amelyeknek előbb vagy utóbb, de megkérlik az árát. Magyarország vezetése vállalta.

BELESÉTÁLUNK A CSAPDÁBA

A magyar pénzügyi és liberális értelmiségi körökben régen élt a gondolat, hogy Magyarországnak csatlakoznia kell a nemzetközi pénzügyi, tegyük hozzá, tőkés szervezetekhez. A vezetés szintjén azonban 1981-ben érik meg a gondolat. A vezetés 1981. október 22-én a Központi Bizottság elé terjeszti a javaslatot, hogy Magyarország csatlakozzon a Nemzetközi Valutaalaphoz és – ami vele jár – a Világbankhoz. A javaslat előadója Havasi Ferenc, a KB titkára. Az érvei elég megnyerőek, és voltaképpen iga-

zak is. A magyar külkereskedelem zöme a Szovjetunióval és a szocialista országokkal zajlik, s mivel az energiaárak gyorsabban nőnek, mint a késztermékek árai, mi veszteségben vagyunk. Akkor ezt úgy mondták, hogy cserearányromlás volt. Havasi el is mondja a KB ülésén, hogy ez a bizonyos cserearányromlás négy milliárd rubelt tesz ki. Mindjárt elő is adja a második, döntő érvet: a lakosság életszínvonala csökkeni fog, ha nem lépünk be az IMF-be. Havasi becsületére legyen mondva, nem hallgatja el, hogy mivel jár az IMF-tagság. Tőkehozzájárulást kell fizetni, de ami ennél komolyabb, meg kell adni minden információt, amit az IMF igényel, sőt ezen túl konzultálni kell az IMF-fel minden jelentős kérdésről.

Már akkor is felmerült a kérdés, hogy – ha az IMF előnyös – miért nem csatlakozik a Szovjetunió. Havasi ezt azzal magyarázza a KB-ülésen, hogy a Szovjetunió nagyhatalom, nem kötelezheti el magát. A KB kap egy tájékoztató anyagot, amelyre maga Kádár teszi rá a kézjegyét, hogy mehet. Az érvek között szerepel, hogy az IMF tagja Jugoszlávia, Románia, Vietnam, sőt Kína, Laosz is.

1981 októberében az MSZMP vezetése Németh Károlyt, a párt második emberét Moszkvába küldi, hogy ismertesse a szovjet vezetéssel az IMF-belépés szándékát. A delegációt pártmunkás küldöttségnek „álcázzák”, melynek tagja Varga Gyula, az akkori Zala megyei pártvezető, Gyebrovsky Andrásné, a Habselyem Kötöttárugyár igazgatója. Andrej Kirilenko, az SZKP akkori második embere nyíltan megmondja: a

Szovjetunió nem örül a magyar döntésnek, de nem tud pénzt sem adni.

1982 áprilisában a Politikai Bizottság elfogadja a szupertitikos döntést: csatlakozunk az IMF-hez és a Világbankhoz. A határozatot négy ember kapja meg: Lázár György miniszterelnök, Havasi Ferenc, a KB gazdaságpolitikai titkára, Marjai József, a nemzetközi gazdasági kérdésekért felelős miniszterelnök-helyettese, és Ballai László, a KB osztályvezetője. A pártközvélemény meggyőzése tovább folytatódik 1982 áprilisában, a KB ülésén. Havasi megnyugtatója a KB tagjait, hogy az IMF semmi olyat nem kért, amit mi magunk nem adtunk volna. Ez nem túl erős érv a következményeket látva, de bevették.

A Politikai Bizottság 1982. április 14-én megtárgyalja a magyar gazdaság nemzetközi pénzügyi helyzetét. E szerint 1974-ben 1,3 milliárd dollár volt az adósság, 1978 végén 6 milliárd. 1981 végén 7,4 milliárd. A jelentésből az is kiderül, hogy a nyugati világ már ekkor bekeményít, legalább is gazdaságilag, és nem adnak több közép- és hosszúlejáratú hitelt. A vitához Kádár is hozzászól. Lehet csökkenti a fogyasztást, az importot, de az igazi megoldás, hogy mi termeljünk többet és jobbat.

A szocializmus ellenfelei ma azt hangoztatják, hogy a szocializmus minden sikerét a külföldi kölcsönökből fizették. Ez nem igaz! Egyrészt, 1973-ig Magyarország lényegében nem vett fel kölcsönt, a szocializmus mégis épült. Másrészt, a szocializmus sikereit a dolgozó emberek munkája tette lehetővé. Ehhez képest a kölcsönök rendkívül korlátozott szerepet játszottak. Tény, hogy 1989-ben 20 milliárd dollárral tartoztunk a világnak. Ma azonban mintegy 130 milliárddal tartozunk. Húsz éve tudtuk, hogy hol a pénz! Fedezetül ott állt a magyar gazdaság, a Ganz MÁVAG, a Csepel Művek, a MOM, az Ikarusz, Bábolna, Nádudvar, Mezőhegyes. Százezer számra épültek lakótelepi lakások. „Itt volt a pénz, tudtuk, hogy hol van. Mi kaptuk, mi használtunk, és kérdezzük: hova lett ez a pénz? Hol vannak a magyar üzemek? Hol építenek szociális bérlakást? Hol adják olcsón a kenyeret?” – olvasható a Munkáspárt anyagaiban.

BEZÁRUL A CSAPDA

Kovács László, akkori magyar külügyminiszter-helyettes 1989. április végén Tel Avivban tárgyal a teljes jogú magyar-izraeli diplomáciai kapcsolatok helyreállításáról. „Most jó alkalom kínálkozik, hogy a magyar külpolitika végre tanújelét adhatná nagykorúságának, vagyis önálló cselekvő-

DOMINIQUE STRAUSS-KAHN IMF ELNÖK ÉS GYURCSÁNY FERENC. MULATNAK

képességének, és maga dönthetne a diplomáciai kapcsolat felvételéről azzal az Izraellel, ahol 250 ezren beszélnek magyarul” – sugallják az izraeli lapok.

Londonban tárgyal Pozsgay Imre államminiszter, az MSZMP csúcsvezetés tagja. A londoni Barbican Kulturális Központban fogadást tartanak, amelynek vendége angol részről a kenti herceg és felesége. A fogadáson váratlanul megjelenik Margaret Thatcher akkori brit miniszterelnök asszony is, aki rögtönzött beszédében a lehető legmelegebb szavakkal szól Magyarországról és „a demokrácia és a szabadság zászlóvivőjének” nevezi Magyarországot. Pozsgay kijelenti: az „MSZMP-nek akkor van esélye a sikerre, ha radikálisan szakít múltjával, leválasztja magáról a régi politikát képviselő személyeket, és ígéretes, megbízható akcióprogrammal áll az ország népe elé”. „Úgy érzem, a régi módon nem tud működni tovább ez a társadalomépítési modell, mely és sok területre kiterjedő válságban vagyunk” – jelenti ki 1989 tavaszán Barabás János, a budapesti pártbizottság titkára, aki nem sokkal később a Központi Bizottság titkára is lesz.

Magyarországot természetesen felvették az IMF-be. A tagsági díjunk 407 millió US-dollár volt. 1982 májusától mintegy hónapig volt itt az IMF küldöttsége, hogy tanulmányozza: felvehetünk-e hi-

telt. 1982-ben Magyarország először vesz igénybe készenléti hitelt, ami azt jelenti, hogy Magyarország a nehézségei ellenére is képes teljesíteni fizetési kötelezettségeit. A megoldás megtetszik a politikai és pénzügyi vezetésnek.

1988 májusában a magyar vezetés készenléti hitelmegállapodást köt az IMF-vel. 360 millió dollár áll a rendelkezésünkre, ha bajba kerülne a magyar fizetőképesség. Az IMF ekkor már kemény feltételeket szab: a költségvetési rendszer reformja, a támogatások leépítése, a társadalombiztosítási rendszer reformja, az ár- és bérrendszer liberalizálása, a tőkepiac kifejlesztése. Más szóval a kapitalizmus előkészítése. 1982-ben a magyar vezetés vállalta az IMF-tagságot, hogy a kapitalizmus eszközeit a szocializmus erősítésére használja. 1989-ben a magyar vezetés meghajolt a nemzetközi tőke nyomása előtt.

UTÓSZÓ

A NATO és az EU mellett az IMF működik olyan lélegeztető készülékként, amely a magyar kapitalizmust életben tartja. A magyar kormány 20 milliárd eurós kölcsönt vett fel a gazdasági válság enyhítésére, aminek a nagy részét az IMF adta. A magyar gazdaságról Washingtonban döntenek. ■

Június 3-án, szerdán 4 órakor

MUNKÁSPÁRTI KAMPÁNYZÁRÓ

a Parlament mellett – a József Attila szobránál

Elhangzanak EP-képviselőjelöltjeink üzenetei

- Felszólal Georgosz MARINOSZ, a Görög Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, parlamenti képviselő
- Kampányzáró beszédet mond THÜRMER GYULA, a Munkáspárt elnöke
- Adjuk át közösen tiltakozó petíciónkat a kormány megszorító intézkedései ellen a Miniszterelnöki Hivatalnál!

ITT A HELYED!

Gyere el, hozd el a családot, hívd el barátaidat!

FILMKLUB

2009. május 30-án délután 17.00 órai kezdettel filmklub a Munkáspárt Baross utcai székházában (1082 Budapest, Baross u. 61., III. emelet).

A film címe: **Valahol Európában**. A filmvetítést megelőzően Fehér András tanár előadását hallgathatják az érdeklődők.

Mindenkit szeretettel várunk!

Munkáspárti hirdetések

1. A Munkáspárt reklámfilmjét az M1-es televízió összesen három alkalommal sugározza ingyenesen Az Est című műsor után, még május 29-én (22.43-kor) és június 5-én (22.40-kor) látható.
2. A párt elnökének választási felhívása az MR1 Kossuth Rádióban június 2-án (8.59-kor), június 4-én (17.29-kor) és június 5-én (17.20-kor) hallható.

FIGYELEM! LAPUNK A JÖVŐ HÉTEN EGY NAPPAL KÉSŐBB, JÚNIUS 5-ÉN, PÉNTEKEN JELENIK MEG!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>